

A m. Mérnök-Egyesület Közlönyéről.

Magyarországon a mezőgazdaság, az adott viszonyok folytán különben is főszerepre lévén hivatva, az utóbbi évtizedekben gyors felvirágzásnak indult; további fejlődése azonban, mint hinni szeretjük, aránylagos fejlődése még korán sincs biztosítva.

Ennek előfeltétele a hazai iparnak s általában a tágash értelemben vett technikai ügynek hozzámért fejlődése, s a mennyire a földirati viszonyok engedik, párhuzamos felvirágozása.

Magyarországon a technikai ügy eddigelé, valljuk be őszintén, parlagon hevert.

Ne fürkésszük most ez aránytalan hátramaradásnak okait; örüljünk, hogy a legujabb események a főbb okokat szerencsésen elhárították, s jussunk e tette buzditó tudatban, ama szilárd meggyőződésre, hogy a magyarországi szakférfiak vállvetett működése és az értelmiség gyümölcsöző részvéte nélkül a technikai ügy remélt felvirágozása s az ettől is föltételezett nemzetgazdasági fejlődés biztosítása el nem érhető.

Hazánkban a technikai szakerők eddigelé szétszórva, egymástól elszigetelve, tér és alkalom nélkül a nézetek tisztázására és a helyeseknek ismert eszmék gyakorlati érvényesítésére, csak szűk körben, s itt is nem ritkán egymást paralysálva működhetének. Hiányzott a kapocs, mely a közös célra törekvő, de a tájékozatlanságban gyakran széttartó erőket egyirányítaná, s hiányzott a közeg, mely a teendők iránt legelőbb minmagunkat világosított volna fel.

Egyesíteni kellett a szétszórt erőket, tért kellett nyitni az értelmiség részvéteinek nyilvánulására. Ezért alakult a m. Mérnök-Egyesület.

Azonban a kitűzött célt, Magyarországon a technikai ügy szellemi és anyagi érdekeit előmozdítani — a Mérnök-Egyesület aligha fogná megközelíteni, tevékenységét, melyet a következő osztályok szerint csoportosított mérnöki tudományokra

- 1) Út-, vasút- és hidépítéset-,
- 2) Vízépítéset-,
- 3) Gépészet és gyáripár,
- 4) Földmérés és mezőgazdasági ipar-,
- 5) Bányászat-,
- 6) Középítésetre

ohajt kiterjeszteni, aligha fogná a remélt siker koronázni, ha oly közeggel nem rendelkeznek, mely a technika haladásának folytonos szemmel tartása mellett, különösen hivatva lenne, alkalmat adni a technikai ügyek körül fölmerülő hazai kérdések tüzetes megvitatására, fölvilágosításra, valamint arra is, hogy az egyesület szellemi munkásságában a vidéken vagy külföldön lakó szakférfiaink is tetteleg résztvehessenek.

Ebbeli meggyőződésének adott a Mérnök-Egyesület f. évi május 20-án tartott közgyűlése kifejezést akkor, midőn egy magyar

mérnöki szaklapnak azonnali megindítását határozatra emelve, a részletek megállapítását a rendes választmányra bízta.

A Magyar Mérnök-Egyesület Közlönye tágasabb értelemben vett mérnöki szaklap fog lenni: mihez képest tartalmát kiválóan technikai kérdéseket tárgyzó értekezések, létesített munkák leírása, megbirálása, szakkönyvek birálata és ismertetése, szóval a technika elméleti és főleg gyakorlati ágaira vonatkozó tudományos dolgozatok képezendik. Fölvétetnek, de csak második sorban: a technikai ügyre vonatkozó rövid értesítések, jegyzetek, vagy jelentések is.

A szerkesztési teendőkkel az egyesület titkára bizatik meg. A beküldött értekezések s más nagyobb munkálatok fölvétele — vagy föl nem vétele iránt hattagu szerkesztői bizottmány határoz, mely arról is gondoskodik egyszersmind, hogy a hat szakosztály érdekei a közlőnyben egyarányosan legyenek képviselve.

A Közlőnyben megjelenő dolgozatok díjaztatnak és pedig az eredeti munkák, nyomtatott ivenként 20, a kivonatok ismertetések 15, s a fordítások 10 forinttal. A nagyobb rajzok díjazása, minden egyes esetben, külön egyezkedés útján állapittatik meg.

Megjelenik két havi időközönként kiadott füzetekben, évenként tehát hat füzetben; az 1867-ki fél évi folyam első füzete augusztus, a második october, a harmadik december végén hagyja el a sajtót.

Minden füzet legalább öt ivből fog állani. A kisebb idomok a szöveg közé nyomtatnak. A nagyobb rajzok folio alaku, horganymet-szetű táblákon, külön borítékban, töretlenül küldetnek meg. Minden füzethez egyremásra legalább három ily tábla fog mellékelteni.

Az előfizetési föltételek lehetőleg jutányosan szabattak meg. Egész évfolyam az egyesület tagjai részére 5 frt, nem tagok részére 8 frt. Egyes füzetek bolti ára: 1 frt. 50 kr. Az 1867-ki fél évi folyam előfizetési ára e szerint 2 frt. 50 kr., illetőleg 4 frt.

Kéziratok, előfizetési pénzek, hirdetések Szily Kálmánhoz az egyesület titkárához (Buda, Polytechnikum) intézendők.

Szabadjon reményleni, hogy a szerkesztő és az őt támogató szerkesztői bizottmány törekvései e közlőny jövőjét szilárd alapokra fektetni, szakférnsiaink közreműködésével és az érdeklött közönség pártfogásával fog találkozni.

V e g y e s e k.

* „**A mindennemű szabad társulás** képezi azon hatalmas rugót, mely által a mezőgazdaság mindent elérhet, mit eddig nélkülöznie kellett.“ Nálunk sajnos, még nem méltatik eléggé ezen nagyjelentőségű nemzetgazdasági tényező: talán csak azért, minthogy az szerény kezdeményeiben mint kicsi jelenség lép fel. Valamint azonban egy kis tőke a kamatok kamatja által kevés évek alatt hatalmas összegre gyarapszik; szintűgy növekednek a sokak által bizonyos czélból történt egyesülésnek eszközei. A milyen különbözők a czélok, oly sokfélék lehetnek az indokok társulatok képződésére. Ne legyünk

mi gazdák utolsók, kik a társulás üdvös eszméjének nagy fontosságát beismerik. Senkinek nagyobb szüksége haladás, javulás és erősödésre — tehát ama hathatós eszközre a társulásra, mely minden törekvéseinkben oly sikeresen támogatni képes!

+ A talajkeverésnek sikeres példája. A „Neue land. Zeitung“ egy érdekes adatot közöl a czélszerűen teljesített talajkeverésnek kedvező hatásáról. Bizonyos Kleinmann, mezőgazda Lodheimban, egyik igen kötött agyagos földjét felében vagy 2 hüvelyk magasra homoktalajjal hordotta fel. Ezt télen teljesítvén, reá tavasszal burgonyát ültetett és nagyon meg volt lepelve, a szárnak dús fejlődésén; miglen a mellettfekvő nem kevert agyagföldön a burgonya igen silány kinézetet mutatott. Az aratás elérkezvén, a homokkal felhordott földdarab 17 mázsával adott többet 709 négyszögöl területen, mint a szomszéd nem javított agyagföld. Erre roszot vetett a homokkal kevert darabra, mely eddig soha sem sikerült itt, miglen most igen szépen kifejlődve ment át a télbe és kedvező eredményt ígér.

Nem is lehet abban kétség, hogy a czélszerűen keresztülvitt talajkeverés a talajjavítás legbiztosabb, sikeresebb és tartósabb módjainak egyike; sajnos azonban, hogy egyszersmind egyike azoknak, melyeket gazdáink még legkevésbé gyakorolják.

*** Egy óriás burgonya.** A párisi világtárlaton a belgiumi osztálynak tárgyai közt egy burgonya van kiállítva, mely nem kevesebb mint tízenöt fontot nyom. Egy kis hordóforma alakja van és kivájva közel négy pint vizet tartalmazhat. Ezen ritka burgonyát Löwen környékén aratták.

*** Egy hatalmas tölgytörzs.** Múlt február havában, Würzburgban tartott árlejtés alkalmával, többi közt egy, a gram-schätzi erdőben ejtett közel 230 köblábnyi tölgytörzs négy száz, ötvenkilencz forintot lett eladva; egy köbláb fa tehát közekét forintot. Új bizonyosság arra, mily hasznat hozhatnak mostani időben a jól fentartott erdők.

A hernyók ellen. A „Pester Lloyd“-nak Bogárosról a hernyók ellen a következő szert ajánlják: tölts meg egy fegyvert egy töltés puskaporral de fojtás nélkül, s lőjj a fának azon részére a hol a legtöbb hernyó van, lövés után a hernyók lehullanak, s 3—4 lövéssel így a legnagyobb fát is meg lehet tisztítani. Ez irányban tett kísérlet a legnagyobb meglepédesre ütött ki. Ezen szer oly egyszerű hogy avval egy próbát kockáztatni lehet.

+ Biztos szer a nyű ellen. Most virágzik a budai mészhegyeken a szőke Porczika (*Herniaria incuna*, L. Bruchkraut), mely egy régi derék gazda tapasztalása szerint biztos szer gyanánt használható a nyű ellen kutyánál, sertésnél vagy más házi állatnál. Ha a szenvedő állatnak a nevezett növényből egy darabka kis kenyérrel beadatik, másnapra a nyűvek mind kihullanak.